

EduAkademia.pl

prace naukowe na zlecenie

·Wstep-do-pracy-licencjackiej-129

Wstęp Pracy Licencjackiej

Wstęp i zakończenie to - wbrew pozorom – dwa bardzo istotne elementy pracy. Dobrze skonstruowane, dają – np. recenzentowi – pojęcie o jakości pracy, jej przedmiocie, warsztacie itd.

Wstęp do pracy powinien zawierać następujące elementy:

(A) Przedstawienie tematu pracy

W tej części należy przedstawić temat i tytuł pracy. Należy założyć, iż czytelnik pracy bądź nie zna tematyki, z zakresu jakiej pisana jest praca, bądź nawet zna, lecz mimo to trzeba go w tej znajomości utwierdzić. Zatem w tym punkcie po prostu przedstawiamy, o czym piszemy pracę. Należy tu wyjaśnić zwięźle i krótko – bez rozpisywania się – poszczególne pojęcia zawarte w tytule.

(B) Uzasadnienie celowości zajęcia się badaną tematyką

W tej części należy wyjaśnić, dlaczego uważamy, iż napisanie na temat zarysowany w tytule pracy jest celowe. Uzasadnień może być kilka. Na przykład fakt, iż zagadnienie, którym się zajmujemy, jest np. nową instytucją prawną, jeszcze nie omówioną i z tego wynika celowość, aby to zagadnienie wyjaśnić. Stąd też wynika praktyczna rada: dobrze jest za temat pracy wybierać zagadnienia jeszcze nie omówione. Praca jest tym bardziej cenna i wyżej oceniona, ilekroć dotyczy zagadnień nowych. Pisanie „tysiąc pięćdziesiątej” pracy na określony, „oklepany”, temat, czasami już na wstępie pozbawia pracy możliwości otrzymania wyższej oceny.

Innymi uzasadnieniami może być np.:

- fakt, iż jakieś zagadnienie pozornie znane, nie było jednak dla nas jasne, stąd chcieliśmy je uporządkować;
- fakt, iż autor pracy ma z racji wykonywanego zawodu lub pracy w określonym miejscu zbadania danych empirycznych i napisania pracy bardziej praktycznej, a nie tylko teoretycznej. Można to podeprzeć tym, że

autor stwierdzi, iż w ramach analizowanego zagadnienia dostrzegł pewne ciekawe zjawiska i prawidłowości i chciał się nimi podzielić;

- fakt, iż jakaś instytucja np. prawna była kilka lat temu instytucją nową, lecz obecnie obowiązuje już „jakiś czas”, wobec czego można zrobić w naszej pracy próbę „pierwszego podsumowania”.

Uzasadnień może być wiele, mogą być bardziej oryginalne. Ważne, by autor pracy napisał, iż zajmowanie się danym tematem miało sens i wynikało z jakiejś potrzeby.

(C) Hipoteza

Hipoteza w pracy to pewne wstępne założenie, z jakim przystępujemy do pisania pracy na dany temat.

Hipoteza w istocie związana jest ściśle z jakimś szczególnym zagadnieniem w naszej pracy i wskazuje, pod jakim szczególnym „kątem” chcemy zajmować się tym tematem. Np. pisanie pracy na temat weksla jako papieru wartościowego może być czynione z punktów widzenia: weksel jako środek zabezpieczenia wiarytelności, weksel jako narzędzie obrotu kupieckiego, weksel jako metoda lokaty kapitału. Gdyby np. pisać pracę na temat weksla jako środka zabezpieczenia wiarytelności można by sformułować następującą hipotezę: (autor pracy zakłada iż:) „weksel jako środek zabezpieczenia wiarytelności jest wprawdzie instytucją o wieloletniej tradycji i dość starą, lecz mimo konkurencji wielu nowoczesnych form zabezpieczenia wiarytelności nie stracił na atrakcyjności i dalej jest istotnym narzędziem tego typu we współczesnej gospodarce”. Ale na przykład pisząc na temat weksla jako metody lokaty kapitału można by postawić hipotezę odmienną: iż „weksel nie jest i nigdy nie był istotnym narzędziem lokaty kapitału i z tego względu nie jest zbyt atrakcyjny na tle innych narzędzi lokaty kapitału”.

W zasadzie nie jest istotne, czy uważamy, że nasza hipoteza jest prawdziwa, czy nie. Hipoteza nie musi być trafna. Ważne tylko, aby była postawiona w taki sposób, aby było wiadomo, „z jakiego punktu widzenia” będziemy analizowali nasz temat.

Zawarcie hipotezy w pracy jest istotne, albowiem w istocie praca licencjacka (lecz także magisterska i doktorska) służy temu, aby zweryfikować hipotezę. W zakończeniu pracy będzie trzeba zawrzeć wniosek: czy hipoteza się potwierdziła czy też nie. Na tej podstawie będzie wyprowadzić i zawrzeć w zakończeniu końcowy wniosek z pracy: bądź to równoznaczny z hipotezą, bądź to będący modyfikacją lub nawet zaprzeczeniem hipotezy. Ten końcowy wniosek to „teza”, czyli – najbardziej ogólna i prawdziwa myśl, jaka „nam wyszła” w związku z pisaniem na dany temat.

(D) Przedstawienie toku badawczego

W tej części tematu pracy przedstawiamy kolejno te zagadnienia, jakie poruszamy, aby zweryfikować hipotezę. Powinniśmy na to zaplanować 4 – 6 głównych wątków pracy, które będziemy w pracy poruszali. Przedstawiamy te wątki kolejno. Najbardziej celowym jest wyróżnienie takich wątków i z formalnej strony ujęcie każdego z nich w osobnym rozdziale. Będę się trzymał przykładu pisania pracy na temat weksla. Zakładam, że piszemy pracę pod tytułem „Weksel jako środek zabezpieczenia wiarytelności”. Wtedy ja bym napisał, iż weryfikując hipotezę, iż „weksel jako środek zabezpieczenia wiarytelności jest wprawdzie instytucją o wieloletniej tradycji i dość starą, lecz mimo konkurencji wielu nowoczesnych form zabezpieczenia wiarytelności nie stracił na atrakcyjności i dalej jest istotnym narzędziem tego typu we współczesnej gospodarce” będę:

- w rozdziale pierwszym: analizował, co to jest weksel jako papier wartościowy, jaka jest jego geneza i jakie podstawowe funkcje spełnia weksel w obrocie gospodarczym (tytuł rozdziału „Geneza, pojęcie i podstawowe cechy weksla w obrocie gospodarczym”);
- w rozdziale drugim: rozważał, na czym polega funkcja weksla jako środka zabezpieczenia wiarytelności – jakie cechy weksla sprzyjają pełnieniu przezeń tej funkcji (tytuł rozdziału „Weksel jako środek zabezpieczenia wiarytelności – wady i zalety”);
- w rozdziale trzecim: zastanawiał się, jakie inne instrumenty prawne służą – obok weksla – zabezpieczeniu wiarytelności (tytuł rozdziału „Weksel na tle innych instrumentów zabezpieczenia wiarytelności”);
- w rozdziale czwartym: analizował ewolucję weksla jako środka zabezpieczenia wiarytelności na tle rozwoju historycznego tej instytucji, np. w ostatnich 20 latach (tytuł rozdziału „Ewolucja prawnej regulacji weksla w Polsce w latach 1990 – 2010”);
- w rozdziale piątym: przedstawił, jakie są podnoszone w literaturze i orzecznictwie sądowym postulaty

odnośnie dalszej ewolucji weksla jako środka zabezpieczenia wierzytelności (tytuł rozdziału „Postulaty i perspektywy dalszej ewolucji weksla w prawie polskim”).

Wybór kolejnych „kroków badawczych” jest kwestią autorską. Kilku autorów piszących na ten sam temat i badających tę samą hipotezę może przedstawić te kroki odmiennie. Nie jest to istotne, nie ma tutaj żadnej jednej „prawdy objawionej”. Ważne, aby kolejne kroki badawcze były przekonujące i logiczne, a ponadto – aby robiły wrażenie, że pozwolą na zbadanie zasadności postawionej hipotezy.

(E) Przedstawienie metod badawczych

Przedstawienie metod badawczych w zasadzie jest konsekwencją przyjęcia określonych „kroków badawczych” (vide: pkt D). W naukach prawnych dominują przeważnie następujące metody badawcze:

- metoda dogmatyczno prawna – jej istotą jest analiza tekstów prawnych. Jest to metoda podstawowa.
- metoda teoretyczno prawna – polega na badaniu teorii poszczególnych instytucji prawnych. Są to zatem elementy pracy, które polegają na szczególnej analizie – wykraczającej poza sam tekst aktu prawnego – poszczególnych instytucji prawnych. O ile metodę dogmatycznoprawną może być uskuteczniła przez postępowanie się jedynie tekstem aktu prawnego, o tyle metoda teoretycznoprawna wymaga sięgnięcia do bliższych opracowań naukowych na dany temat.
- metoda historyczno prawna – jest dość „przyjemna” i prosta, albowiem polega na przedstawieniu danej instytucji prawnej i jej ewolucji w danym okresie czasu. Przedstawiamy zatem instytucję prawną w pewnym punkcie wyjścia i następnie analizujemy, jak zmieniała się dotycząca jej regulacja prawna i z czego te zmiany wynikały.
- metoda socjologiczna – polega na tym, iż za pomocą różnych danych docieramy do informacji, jak dana instytucja prawna „działa” w praktyce. Jej istotą są zatem spostrzeżenia autora na temat tego, jak przedstawia się praktyka danej instytucji. Ta metoda jest prosta pod warunkiem, iż dysponujemy możliwością obserwacji praktyki. W prawie gospodarczym może to polegać na przykład na badaniu danych ekonomicznych – gdyby ktoś dotarł do zestawień np. na temat, ile weksli wystawiano w Polsce w poszczególnych latach. Nie zawsze badania socjologiczne są możliwe i łatwe. Stąd też lepiej będą sobie z takimi badaniami radziły osoby, które z racji zawodu zajmują się jakąś kwestią w praktyce. W pracy licencjackiej można pisać na temat tego, jak dana instytucja prawna działa w odniesieniu do danej instytucji, firmy, gminy, województwa itd. Prace, które zawierają tego typu szczegółowe informacje z pewnością będą wyżej ocenione (np. praca na temat „Gospodarowanie gminnym zasobem mieszkaniowym w mieście Gdańsk”).

Ta część wstępu powinna być dość zwięzła.

Wstęp – ogólnie rzecz biorąc – nie powinien być zbyt obszerny. Nie jest jednak dobrze, gdyby składał się z jednej, dwu stron. Nawet pobieżne zawarcie we wstępie wszystkich powyżej zakreślonych informacji spowoduje, iż wstęp będzie miał co najmniej pięć stron (a może więcej – to nie wada).

Następnym razem napiszę o tym, co powinno zawierać zakończenie pracy.

Proszę sobie wynotować, co z powyższych uwag nie jest jasne - wyjaśnimy to na zajęciach.